

Vispārējās tiesas 2015. gada 24. jūnija spriedums – GHC/Komisija**(Lieta T-847/14) ⁽¹⁾****Vide — Ozona slāņa aizsardzība — Fluorētās siltumnīcefekta gāzes — Regula (ES) Nr. 517/2014 — Fluorogļūdeņražu laišana tirgū — Atsauces vērtības noteikšana — Kvotu sadale — Pienākums norādīt pamatojumu — Aprēķina metode**

(2015/C 262/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GHC Gerling, Holz & Co. Handels GmbH (Hamburga, Vācija) (pārstāvis – D. Lang, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Hermes un K. Mifsud-Bonnici)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2014. gada 31. oktobra Īstenošanas lēmumu 2014/774/ES, ar ko atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 517/2014 par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm attiecībā uz laikposmu no 2015. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim katram ražotājam vai importētājam, kurš ziņojis par fluorogļūdeņražu laišanu tirgū saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 842/2006, nosaka atsauces vērtības (OV L 318, 28. lpp.), ciktāl šis lēmums attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2014. gada 31. oktobra Īstenošanas Lēmumu 2014/774/ES, ar ko atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 517/2014 par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm attiecībā uz laikposmu no 2015. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim katram ražotājam vai importētājam, kurš ziņojis par fluorogļūdeņražu laišanu tirgū saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 842/2006, nosaka atsauces vērtības, ciktāl šis lēmums attiecas uz GHC Gerling, Holz & Co. Handels GmbH;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 56, 16.2.2015.

Prasība, kas celta 2015. gada 26. martā – Ben Ali/Padome**(Lieta T-149/15)**

(2015/C 262/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sirine (Cyrine) Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali (Tunisa, Tunisija) (pārstāvis – S. Maktouf, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Padomes 2011. gada 31. janvāra Lēmumu 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV L 28, 62. lpp.), un Padomes 2011. gada 4. februāra Regulu (ES) Nr. 101/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV L 31, 1. lpp.), kuri ir tikuši regulāri atjaunināti ⁽¹⁾ un grozīti ⁽²⁾ (turpmāk tekstā – “apstrīdētie tiesību akti”), ciktāl tajos ir norādīta prasītāja;

— piespriest Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Prasītāja apgalvo, ka iemesli sankciju noteikšanai vairs neesot pamatoti, ņemot vērā politiskās izmaiņas Tunisijā.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Prasītāja apgalvo, ka valstī pret viņu uzsāktais kriminālprocess esot ticis īstenots novēloti un ka tāpēc nevar apgalvot, ka pārkāpumi, par kuriem tika noteiktas sankcijas, tika "pienācīgi" izmeklēti.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka neesot norādīts pietiekams pamatojums. Prasītāja uzskata, ka Padomes sniegtajā pamatojumā, lai pamatotu prasītājas iekļaušanu sarakstā, tika vienīgi atkārtoti sankciju noteikšanas iemesli.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas pamattiesības. Prasītāja uzskata, ka attiecībā pret viņu esot patvaļīgi piemēroti pasākumi ar mērķi atvieglot īpašuma konfiskāciju nākotnē. Tāpēc viņa atsauca uz īpašumtiesību un nevainīguma prezumpcijas pārkāpumu.

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Prasītāja apgalvo, ka Padomes izvirzītie iemesli, kā arī valsts tiesību normas, uz kurām šie iemesli ir balstīti, neatbilst sankciju noteikšanas iemesliem.

⁽¹⁾ Padomes 2012. gada 27. janvāra Lēmums 2012/50/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV L 27, 11. lpp.), un Padomes 2013. gada 31. janvāra Lēmums 2013/72/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV L 32, 20. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2014. gada 30. janvāra Lēmums 2014/49/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV L 28, 38. lpp.), un Padomes 2014. gada 30. janvāra Īstenošanas Regula (ES) Nr. 81/2014, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 101/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV L 28, 31.1.2014, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 13. aprīlī – *Sopra Steria Group*/Parlaments

(Lieta T-181/15)

(2015/C 262/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sopra Steria Group SA* (*Annecy-le-Vieux*, Francija) (pārstāvji – *A. Verlinden*, *R. Martens* un *J. Joossen*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Parlamenta lēmumu, kura pieņemšanas datums nav zināms, par sarunu procedūras uzsākšanu bez paziņojuma par līgumu NPE-15.8 publicēšanas;